معنی شعر لطف حق

- وقتی مادر موسی ، به گفته و فرمان خدای بزرگ ، موسی را در سبدی به رود نیل انداخت.
- خودش از ساحل با آه و افسوس به او نگاه کرد و گفت : «ای فرزند کوچک بی‌گناه من!»
- اگر لطف و محبت خدا تو را فراموش کند، چگونه از این کشتی بی‌ناخدا نجات پیدا می‌کنی؟

(مهم: مادر موسی او را در سبدی گذاشت و به رود انداخت ، شاعر در اینجا سبد را به یک کشتی بی ناخدا و بدون هدایت تشبیه کرده است.)

- وحی آمد و گفت: «این چه فکر اشتباهی است که تو می‌کنی؟ موسی الان در حمایت ماست و در منزل ما قرار دارد.
- ما چیزی که تو انداختی (سبدی که موسی در آن قرار داشت) گرفتیم و حمایتش کردیم، تو چطور دست قدرت و حمایت خدا را دیدی و نشناختی؟
- در وجود تو فقط عشق و محبت مادرانه وجود دارد اما روش ما، عدالت و مهربانی با بندگان است.
- اکنون سطح آب برای موسی از گهواره‌اش لذت بخش‌تر است. سیلاب مانند پرستار و دایه‌ی او و موج مانند مادرش هستند و به او محبت می‌کنند. (یعنی همه چیز در خدمت امنیت و آرامش موسی است و هیچ آسیبی به او نمی‌رسد.)
- رودها به اختیار خود طغیان نمی کنند، آن ها فقط طبق فرمان ما عمل می‌کنند.
- ما به دریا فرمان می‌دهیم که توفانی شود و به سیل و موج هم دستور می‌دهیم چگونه باشند. (تمام حوادث دنیا به فرمان ما اتفاق می‌افتد.)
- تو بهتر است به خانه برگردی و موسی را به ما بسپاری، ما او را بیشتر از تو دوست داریم!»

هم‌خانواده درس سیزدهم		
صلاح: مصلحت – صلح	جلیل: جلال	عدل: عدالت – عادل
باطل: ابطال	کهن: کهنه	صیاد – صید
مخالف درس دوازدهم		
بی گناه # گناه کار	کهنسال # جوان	خندان # گریان
باطل # صحیح – درست	نگون اقبال # خوش بخت	عدل # ظلم
مرگ # زندگی	شاد # ناراحت	